

[Andreasen (Forsinge).]

som der selvsagt maa blive ved en saa betydelig Lovgivning som denne, bliver samlet i een Lov, saaledes at man til enhver Tid paa samme Sted kan se, hvordan denne Administration er.

Det andet Afsnit, om Ansøgenes Kvalifikationer, er det samme, som var fremme i Fjor, og det skal jeg ikke komme ind paa.

Det tredje Afsnit angaar det offentliges Erhvervelse af Jord. Det vil jo blive et af de Spørgsmaal, hvorom Forhandlingerne i det kommende Udvalg i særlig Grad vil komme til at dreje sig. Herom er der i Ministerens Forslag foreslaaet de samme Bestemmelser, som var fremme i det i Fjor behandlede Lovforslag. Hvad nu for det første Køb af Jord i det frie Marked angaar, vil jeg sige, at derom er man sikkert fra alle Sider enig, at Opkøb af Jord i det frie Marked er det første Krav, som bliver stillet overfor Staten, overfor Statens Jordlovsudvalg og overfor hele den Administration, der skal gennemføre denne Lovgivning. Det kan vi sikkert blive enige om fra alle Sider.

Det andet Punkt har jo Hensyn til Tvangsauktionerne. Angaaende det Spørgsmaal hersker der stadig Uenighed. Man hørte i Gaar den ærede Ordfører for Venstre fremføre, at hans Parti, for saa vidt dette Punkt angik, ikke kunde gaa med til Lovforslaget. Han fremførte nogle Tal, hvoraf man skulde kunne se, hvordan det laa med disse Tvangsauktioner.

Det blev oplyst af det ærede Medlem, at man i indeværende Aar havde haft 9 saakaldte Tvangsauktioner, i forrige Aar 14. Men saa fjøede det ærede Medlem til: Det spiller jo i Virkeligheden aldeles ingen Rolle for hele vor Udstykning, om man lader dette Punkt i Lovforslaget blive staaende eller ikke. Det kan jeg nu ikke give det ærede Medlem Ret i. Det forekommer mig, at hvis den Statistik, det ærede Medlem her var inde paa — som jeg ikke tvivler om var rigtig —, skal have sin fulde Betydning, maa man i nogen Grad tage i Betragtning, hvor megen Jord der hører til Ejendommene.

For det kan jo godt have været store Ejendomme, disse 9, der har været til Tvangsauktion; der kan have været et meget betydeligt Antal Tønder Land Jord til Udstykning fra disse Ejendomme. Man kan vel endda tænke sig — det er ikke umuligt i Tider som dem, vi staar i nu, hvor det særlig er de største Ejendomme indenfor Landbruget, det kniber for —, at af disse 9 Ejendomme har der været 3—4 af en saadan Størrelse, at Staten ikke ønsker at

erhverve mere Jord i et enkelt Aar, end disse Ejendomme kan give.

Hvordan disse Forhold nu ligger nærmere, ved jeg ikke, men jeg kunde ønske at faa oplyst af det ærede Medlem, hvor megen Jord der er knyttet til disse Ejendomme; først da kan man tage Stilling til, om det har nogen som helst Betydning eller ikke.

Det tredje Punkt i Forslaget omfatter den meget omstridte Ekspropriationsparagraf. I Lovforslaget er bibeholdt Bestemmelserne om Statens Ret til i særlige Tilfælde at erhverve ved Ekspropriation Jord til Udstykning. Af Lovforslagets Bestemmelser fremgaar det, at denne Ret kun kan benyttes, naar Forsøg er gjort paa at erhverve Jorden ved frit Køb til Dagens Pris, saadan som jeg omtalte under det første Punkt i dette Afsnit.

Fra anden Side bliver denne Bestemmelse mødt med overdreven og stærkt agitatorisk Modstand, som begrundes med, at Bestemmelserne er overflødige, der er Jord nok at faa til Købs, og der vil blive endnu mere i den kommende Tid paa Grund af Konjunkturforsøholdene indenfor Landbruget. Dette er maaske rigtigt, saa kan Bestemmelsen heller ikke anvendes. Naar man fra Jordlovsudvalgets Side kan faa Jord nok frem ved fri Handel, finder de andre Bestemmelser Anvendelse.

Forslaget, som det her er fremsat, er en Nødhjælp for Staten til at fremme en Udvikling, som Almenvellet kræver. I en Lovgivning, der strækker sig over en Aarrække, er en saadan Ret for Staten ogsaa betimelig, da Betingelserne for Køb kan svinge stærkt og forandres meget i Løbet af nogle Aar. Disse Forhold vil være aldeles bestemmende for, hvorledes hele Spørgsmaalet om Køb af Jord kommer til at ligge.

Det radikale Venstre har altid hævdet, at naar Staten gaar ud i det aabne Marked som Køber af en bestemt Vare — i dette Tilfælde Jord — og for store Millionbeløb, da kræver Ret og Billighed, at Sælgerne faar en for dem uomtvistelig Fordel mod at underkaste sig Lovbestemmelser, der modvirker uretmæssige Prisopskruninger. Hvor Forholdet umuliggør, at Staten optræder som Køber, men hvor den eksproprierer, maa Jordejerne saa have fuld Erstatning. Saadanne Forhold ønsker vi, saaledes som jeg allerede har udtalt, at bibeholde, og det er ogsaa hævdet fra det radikale Venstres Side Gang paa Gang.

Noget lignende Bestemmelser som de,